

[Crítica](#)[>>](#)

Pizza tres Alícies (no perdem el cap)

Estem davant d'una nova i molt actualitzada adaptació del clàssic de Lewis Carroll, aquest cop en versió teatral. És una posada en escena molt apta per ser representada en una escola, ja que hi ha ni més ni menys que vint-i-vuit personatges, és a dir, que en una classe tothom hi pot tenir el seu paper –i no serà gens difícil d'interpretar, perquè les frases són breus i plenes d'onomatopeies i jocs de paraules enginyosos. També hi ha cançons força conegudes, com Les nenes maques al dematí o La Marieta de l'ull viu, no per res l'autor de l'obra té una bona trajectòria musical i didàctica... Les il·lustracions no manquen de qualitat, però potser és una pena que en cap moment deixin entreveure (pel fons, pel vestuari, etc.) que l'obra pertany al gènere teatral, ja que haurien pogut donar pistes per fer-ne l'esceno-grafia o les disfresses. Tot plegat és àgil i fresc.

Teresa Duran

Valoració del crític: 2★

[Fitxa](#)

Títol:

Pizza tres Alícies (no perdem el cap)

Autor: BONMATÍ, Ricard
Il·lustrador: Núria FeijooFeijoo
Editorial: Cadí
Lloc de edició: Barcelona
Any: 2011
colecció:
nº: 978-84-474-4065-8
ISBN:

[Índex](#) [Articles](#) [Crítica](#) [Redacció](#) [Contacte](#) [Cercador](#) [CLIJCAT](#)[>>](#)